

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA

Warszawa, dnia 13 sierpnia 2020 r.

Druk nr 166 Z

SPRAWOZDANIE
KOMISJI SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO I ADMINISTRACJI
PAŃSTWOWEJ
oraz
KOMISJI PRAW CZŁOWIEKA, PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI
(wraz z zestawieniem wniosków)

Komisje, na posiedzeniu w dniu 13 sierpnia 2020 r. rozpatrzyły wnioski zgłoszone w toku debaty w dniu 12 sierpnia 2020 r. nad ustawą

o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw

i przedstawiają Wysokiemu Senatowi następujące stanowisko:

- **Wysoki Senat raczy przyjąć wnioski zawarte w pkt: 1, 3-8, 10, 12, 14, 16-26, 28, 29, 31-35 oraz 37.**

Ponadto komisje informują, że senatorowie: Bogdan Borusewicz, Janusz Pęcherz, Krzysztof Kwiatkowski i Wadim Tyszkiewicz dokonali zmiany treści swoich wniosków.

Zastępca Przewodniczącego Komisji
Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej
(-) Wadim Tyszkiewicz

Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka, Praworządności i Petycji
(-) Aleksander Pociąg

ZESTAWIENIE WNIOSKÓW

**do ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia
służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do
spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej
oraz niektórych innych ustaw**

Uwaga:

Nad poprawkami nr 1, 29 i 37 należy głosować łącznie.

***Przyjęcie tych poprawek wyklucza głosowanie nad poprawkami nr 2,
30 i 38.***

- 1) w tytule ustawy w ogólnym określeniu przedmiotu ustawy po wyrazie „wewnętrznych” dodaje się wyrazy „i ministra właściwego do spraw finansów publicznych”;
- Poprawka senatorów:
B. Borusewicz,
J. Pęcherza,
K. Kwiatkowskiego,
W. Tyszkiewicza
poparta przez
połączone komisje

Uwaga:

Nad poprawkami nr 2, 30 i 38 należy głosować łącznie.

- 2) w tytule ustawy w ogólnym określeniu przedmiotu ustawy po wyrazie „wewnętrznych” dodaje się wyrazy „i ministra właściwego do spraw finansów publicznych”;
- Poprawka sen.
J. Weisły
- 3) w art. 1 w pkt 7, w art. 39b w ust. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) oznaczenie przełożonego podejmującego decyzję;”;
- b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) wskazanie okresu, na który nastąpi zawieszenie lub przedłużenie okresu zawieszenia;”;
- Poprawka KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

Uwaga:

Nad poprawkami nr 4 i 16 należy głosować łącznie.

4)	w art. 1 w pkt 7, w art. 39c w ust. 5 po wyrazach „lub wniosku” dodaje się przecinek oraz wyrazy „wraz z aktami sprawy”;	Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje
5)	w art. 1 w pkt 7, w art. 39d w ust. 3 wyraz „uchylenia” zastępuje się wyrazem „uchyleniu”;	Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

Uwaga:

Nad poprawkami nr 6, 17, 28 i 31 należy głosować łącznie.

6)	w art. 1 w pkt 9:
a) w art. 66a w ust. 2 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020) lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75)” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia policjantów, o którym mowa w art. 99 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”,
b) w art. 66b w ust. 3 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych” zastępuje się wyrazami „nie | Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje |
|----|--|---|

wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia policjantów, o którym mowa w art. 99 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;

- 7) w art. 1 w pkt 10, w art. 72 w ust. 2 w pkt 3 skreśla się wyrazy „, połączonej ze znacznym wysiłkiem fizycznym”;
- Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

Uwaga:

Przyjęcie poprawki nr 8 wyklucza głosowanie nad poprawką nr 9.

- 8) w art. 1 w pkt 10, w art. 72 w ust. 7 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) w służbie kandydackiej przebywającemu na urlopie lub pełnodobowej przepustce;”;
- Poprawka
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

- 9) w art. 1 w pkt 10, w art. 72 w ust. 7 w pkt 1 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się lit. c w brzmieniu:
- „c) w służbie kandydackiej przebywającemu na urlopie lub pełnodobowej przepustce;”;
- Poprawka
KSTAP

Uwaga:

Nad poprawkami nr 10 i 25 należy głosować łącznie.

Przyjęcie tych poprawek wyklucza głosowanie nad poprawką nr 11.

- 10) w art. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
- „11a) w art. 80:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Policjantowi, który po zwolnieniu ze służby w Policji podjął pracę, okres tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień wynikających z prawa pracy.”;
- Poprawka
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

b) uchyla się ust. 2 i 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do policjanta zwolnionego ze służby na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 3, 4 i 4a.”;

11) w art. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

Poprawka
KSTAP

„11a) w art. 80:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Policjantowi, który po zwolnieniu ze służby w Policji podjął pracę, okres tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień wynikających z prawa pracy.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do policjanta zwolnionego ze służby na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 3 i 4.”;

Uwaga:

Nad poprawkami nr 12 i 19 należy głosować łącznie.

12) w art. 1 w pkt 17 w lit. a, w ust. 3 w pkt 13 wyraz „obywatelowi” zastępuje się wyrazami „innej osobie”;

Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

13) w art. 1 w pkt 33 w lit. a po wyrazie „pokrzywdzonego” dodaje się wyrazy „, przyjmuje wyjaśnienia obwinionego na piśmie”;

Poprawka sen.
G. Morawskiej-
Staneckiej

Uwaga:

Nad poprawkami nr 14 i 20 należy głosować łącznie.

- 14) w art. 1 w pkt 39 w lit. c, w ust. 3 wyrazy „w zakresie dowodowym” zastępuje się wyrazami „w materiale dowodowym”;
- 15) w art. 1 w pkt 43 w lit. a, w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„W sprawach szczególnie skomplikowanych i wymagających uzupełnienia materiału dowodowego rozpatrzenie odwołania następuje nie później niż w terminie 60 dni.”;
- 16) w art. 2 w pkt 8, w art. 43c w ust. 5 wyrazy „i akt” zastępuje się wyrazami „lub wniosku, wraz z aktami”;
- 17) w art. 2:
a) w pkt 18, w art. 71a w ust. 2 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020) lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75)” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 103 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”,
b) w pkt 19, w art. 71b w ust. 3 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych” zastępuje się

Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

Poprawka
KPCPP

Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 103 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;

- 18) w art. 2 w pkt 33, w art. 117d w ust. 1 w pkt 1 wyraz „miesięczne” zastępuje się wyrazem „miesięcznie”;
Poprawka KSTAP, KPCPP poparta przez połączone komisje
- 19) w art. 2 w pkt 39, w ust. 2 w pkt 13 wyraz „obywatelowi” zastępuje się wyrazami „innej osobie”;
Poprawka KSTAP, KPCPP poparta przez połączone komisje
- 20) w art. 2 w pkt 45, w art. 136bt wyrazy „w zakresie dowodowym” zastępuje się wyrazami „w materiale dowodowym”;
Poprawka KSTAP, KPCPP poparta przez połączone komisje

Uwaga:

Nad poprawkami nr 21 i 23 należy głosować łącznie.

- 21) w art. 3:
a) w pkt 1, w ust. 2a wyrazy „tytuł zawodowy inżynier pożarnictwa albo tytuł zawodowy inżynier” zastępuje się wyrazami „tytuł zawodowy inżyniera pożarnictwa albo tytuł zawodowy inżyniera”,
b) w pkt 4 w lit. b, w pkt 4 wyrazy „tytuł zawodowy inżynier” zastępuje się wyrazami „tytuł zawodowy inżyniera”,
c) w pkt 5:
– w pkt 2 wyrazy „tytułu zawodowego inżynier” zastępuje się wyrazami „tytułu zawodowego inżyniera” oraz wyrazy „zawodu strażak” zastępuje się wyrazami „zawodu strażaka”,
– w pkt 3 wyrazy „tytułu zawodowego inżynier oraz tytułu zawodowego magister inżynier” zastępuje się wyrazami „tytułu zawodowego inżyniera oraz tytułu zawodowego magistr inżyniera” oraz wyrazy „wykonywania zawodu technik”
Poprawka KSTAP, KPCPP poparta przez połączone komisje

zastępuje się wyrazami „wykonywania zawodu technika”;

- 22) w art. 4 w pkt 4, ust. 10b otrzymuje brzmienie:
- „10b. Strażakowi uprawnionemu do dodatku funkcyjnego, w zamian za czas służby przekraczający normę, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje czas wolny, o którym mowa w ust. 9 i 10, ani rekompensata pieniężna, o której mowa w ust. 9.”;
- 23) w art. 4 w pkt 5:
- a) w lit. a w tiret pierwszym, w pkt 3 wyrazy „tytuł zawodowy inżynier” zastępuje się wyrazami „tytuł zawodowy inżyniera” oraz wyrazy „zawodu strażak” zastępuje się wyrazami „zawodu strażaka”,
- b) w lit. b, w ust. 5a wyrazy „uzyskał tytuł technik” zastępuje się wyrazami „uzyskał tytuł technika”,
- c) w lit. c, w ust. 9 wyrazy „zawodu strażak” zastępuje się wyrazami „zawodu strażaka”,
- d) w lit. d, w pkt 2 wyrazy „tytuł zawodowy inżynier” zastępuje się wyrazami „tytuł zawodowy inżyniera” oraz wyrazy „zawodu strażak” zastępuje się wyrazami „zawodu strażaka”;
- 24) w art. 4 w pkt 13, w art. 62 w ust. 2 w pkt 1 wyraz „trwającego” zastępuje się wyrazem „trwających”;
- 25) w art. 4 po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:
- „15a) w art. 70:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Strażakowi, który po zwolnieniu ze służby w Państwowej Straży Pożarnej podjął pracę, okres tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich
- Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje
- Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje
- Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

uprawnień wynikających z prawa pracy.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do strażaka zwolnionego ze służby na podstawie art. 43 ust. 2 pkt 3 i 4.”;

Uwaga:

Nad poprawkami nr 26 i 35 należy głosować łącznie.

Przyjęcie tych poprawek wyklucza głosowanie nad poprawkami nr 27 i 36.

26) w art. 6 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

„...”) w art. 58:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy ustalaniu dodatku za wysługę lat funkcjonariuszy uwzględnia się:

- 1) okresy służby w Służbie Więziennej;
- 2) okresy służby w Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Policji, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Ochrony Państwa i Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) okresy służby w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży

Poprawka
senatorów:
K. Kwiatkowskiego,
A. Pocięja,
W. Tyszkiewicza
poparta przez
połączone komisje

Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Więziennej, w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723);

- 5) okresy zakońzonego zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub na danym stanowisku;
 - 6) inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają wliczeniu do okresu pracy lub służby, od którego zależą uprawnienia pracownicze lub wynikające ze stosunku służbowego.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. Do wysługi lat uwzględnianej przy ustaleniu wysokości dodatku za wysługę lat funkcjonariuszy, zwanej dalej „wysługą lat”, zalicza się okresy zakońzonego zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy proporcjonalnie do sumy świadczonych w tych okresach wymiarów czasu pracy obowiązujących w danym zawodzie lub na danym stanowisku, nie więcej jednak niż okres wykonywanego zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

2b. Okresy zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy na podstawie art. 186 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2020 r. poz. 1320) traktuje się jak okresy zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy.

2c. Do wysługi lat nie zalicza się okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie, wynagrodzenie lub zasiłek na podstawie przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a także okresów zawieszenia w czynnościach służbowych, zgodnie z art. 198 ust. 1 pkt 3.

2d. Przepisu ust. 2c nie stosuje się do okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie, wynagrodzenie lub zasiłek na podstawie przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, w przypadku gdy funkcjonariusz, także przed podjęciem służby w służbie Więziennej:

- 1) korzystał z urlopu udzielonego w celu sprawowania opieki nad małoletnim dzieckiem, przewidzianego w przepisach prawa pracy;
- 2) korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego w związku z wyjazdem za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym tam w celu pełnienia służby albo pracy w przedstawicielstwie dyplomatycznym, urzędzie konsularnym, stałym przedstawicielstwie przy Organizacji Narodów Zjednoczonych, instytucie polskim lub innej misji państwowej;
- 3) korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego na okres kształcenia w Krajowej Szkole Administracji Publicznej, jeżeli okres ten zaliczono w zakresie wszelkich uprawnień pracowniczych zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1388);
- 4) prowadził indywidualne gospodarstwo rolne

lub pracował w takim gospodarstwie na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 lipca 1990 r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz. U. poz. 310).”;

Uwaga:

Nad poprawkami nr 27 i 36 należy głosować łącznie.

27) w art. 6 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

„...”) w art. 58:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy ustalaniu dodatku za wysługę lat funkcjonariuszy uwzględnia się:

- 1) okresy służby w Służbie Więziennej;
- 2) okresy służby w Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Policji, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Ochrony Państwa i Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) okresy służby w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Więziennej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu

Poprawka
senatorów:
L. Czarnobaja,
J. Wcisły

emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723);

- 5) okresy zakońzonego zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub na danym stanowisku;
- 6) inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają wliczeniu do okresu pracy lub służby, od którego zależą uprawnienia pracownicze lub wynikające ze stosunku służbowego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. Do wysługi lat uwzględnianej przy ustaleniu wysokości dodatku za wysługę lat funkcjonariuszy, zwanej dalej „wysługą lat”, zalicza się okresy zakońzonego zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy proporcjonalnie do sumy świadczonych w tych okresach wymiarów czasu pracy obowiązujących w danym zawodzie lub na danym stanowisku, nie więcej jednak niż okres wykonywanego zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

2b. Okresy zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy na podstawie art. 186 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2019 r. poz. 1040) traktuje się jak okresy zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy.

2c. Do wysługi lat nie zalicza się okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie, wynagrodzenie lub zasiłek na podstawie przepisów

o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a także okresów zawieszenia w czynnościach służbowych, zgodnie z art. 198 ust. 1 pkt 3.

2d. Przepisu ust. 2c nie stosuje się do okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie, wynagrodzenie lub zasiłek na podstawie przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w przypadku gdy funkcjonariusz, także przed podjęciem służby w służbie Więziennej:

- 1) korzystał z urlopu udzielonego w celu sprawowania opieki nad małoletnim dzieckiem, przewidzianego w przepisach prawa pracy;
- 2) korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego w związku z wyjazdem za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym tam w celu pełnienia służby albo pracy w przedstawicielstwie dyplomatycznym, urzędzie konsularnym, stałym przedstawicielstwie przy Organizacji Narodów Zjednoczonych, instytucie polskim lub innej misji państwowej;
- 3) korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego na okres kształcenia w Krajowej Szkole Administracji Publicznej, jeżeli okres ten zaliczono w zakresie wszelkich uprawnień pracowniczych zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1388);
- 4) prowadził indywidualne gospodarstwo rolne lub pracował w takim gospodarstwie na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 lipca 1990 r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym

gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy
(Dz. U. poz. 310).”;

28) w art. 6:

- a) w pkt 2 w lit. a, w ust. 3 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020) lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75)” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 56 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;
- b) w pkt 3, w art. 164a w ust. 3 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 56 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;

Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

29) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087 i 1106) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 210 dodaje się art. 210a–210c w brzmieniu:

„Art. 210a. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli wszczęte przeciwko niemu postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku

Poprawka
senatorów:
B. Borusewicz,
J. Pęcherza,
K. Kwiatkowskiego,
W. Tyszkiewicz
poparta przez
połączone komisje

z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, następuje ze środków Krajowej Administracji Skarbowej, na wniosek funkcjonariusza, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 223 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zapewnić funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio. Poniesione przez Krajową Administrację Skarbową koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez funkcjonariusza, niezależnie od wyniku postępowania karnego.

Art. 210b. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia izba administracji skarbowej, w której funkcjonariusz pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. W przypadku braku możliwości zapewniania ochrony prawnej przez jednostkę, o której mowa w ust. 2,

funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 223 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3 oraz w art. 210a ust. 2 i 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o których mowa w ust. 3 i w art. 210a ust. 2, kierując się koniecznością korzystania przez policjanta z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Art. 210c. Ochrona prawna, o której mowa w art. 210a i art. 210b, przysługuje również funkcjonariuszowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych poza Służbę Celno-Skarbową, na jego wniosek, w przypadku gdy postępowanie karne, o którym mowa w art. 210a ust. 1 lub art. 210b ust. 1, zostało wszczęte w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych.”;

2) po art. 226 dodaje się art. 226a w brzmieniu:

„Art. 226a. 1. Funkcjonariuszowi przyznaje się świadczenie motywacyjne po osiągnięciu powyżej:

- 1) 25 lat służby, ale nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy – w wysokości 1500 zł miesięcznie, albo
- 2) 28 lat i 6 miesięcy służby – w wysokości 2500 zł miesięcznie.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się okresy:

- 1) służby w Służbie Celno-Skarbowej;
- 2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,

Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej i Służbie Więziennej;

- 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723).

3. Decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego przełożony, o którym mowa w art. 204 ust. 1, wydaje nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez funkcjonariusza stażu służby, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2. Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego wydawana jest w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 6.

4. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego funkcjonariusz podlega opiniowaniu służbowemu na zasadach, o których mowa w art. 206, jeżeli od dnia wydania ostatniej opinii o tym funkcjonariuszu upłynęły co najmniej 3 miesiące.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przyznaje świadczenie motywacyjne Szefowi Krajowej Informacji Skarbowej i jego zastępcom oraz Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej i jego zastępcom. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się

funkcjonariuszowi:

- 1) który podczas ostatniego opiniowania służbowego otrzymał jedną z opinii służbowych, o których mowa w art. 179 ust. 1 pkt 4;
- 2) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
- 3) ukaranemu karą dyscyplinarną – do czasu jej zatarcia;
- 4) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone – przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

7. Jeżeli po przyznaniu świadczenia motywacyjnego wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 6, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie prawa do wypłaty tego świadczenia.

8. Od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego oraz od decyzji stwierdzającej ustanie prawa do wypłaty świadczenia motywacyjnego funkcjonariuszowi przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych przysługuje, w takim samym terminie, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

9. Świadczenia motywacyjnego nie wypłaca się za okres:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego,
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 229 ust. 1,
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania,
- 4) zwolnienia z zajęć służbowych, o którym mowa w art. 233 ust. 1 pkt 1–4,
- 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc –

proporcjonalnie do tego okresu.

10. Świadczenie motywacyjne wypłaca się w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o przyznaniu świadczenia motywacyjnego.

11. Świadczenie motywacyjne płatne jest z dołu do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który świadczenie motywacyjne przysługuje.

12. Prawo do wypłaty świadczenia motywacyjnego ustaje w miesiącu, w którym decyzja, o której mowa w ust. 7, stała się ostateczna lub nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego w związku ze zwolnieniem funkcjonariusza ze służby, z jego śmiercią lub zaginięciem. Świadczenia motywacyjnego za ten miesiąc nie wypłaca się.”.”;

30) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

Poprawka sen.
J. Weisły

„Art. 6a. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 210 dodaje się art. 210a–210c w brzmieniu:

„Art. 210a. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli wszczęte przeciwko niemu postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, następuje ze środków Krajowej Administracji Skarbowej, na wniosek funkcjonariusza, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na

podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020) lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zapewnić funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio. Poniesione przez Krajową Administrację Skarbową koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez funkcjonariusza, niezależnie od wyniku postępowania karnego.

Art. 210b. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia izba administracji skarbowej, w której policjant pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. W przypadku braku możliwości zapewniania ochrony prawnej przez jednostkę, o której mowa w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo

o adwokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3 oraz w art. 210a ust. 2 i 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o których mowa w ust. 3 i w art. 210a ust. 2, kierując się koniecznością korzystania przez policjanta z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Art. 210c. Ochrona prawna, o której mowa w art. 210a i art. 210b, przysługuje również funkcjonariuszowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych poza Służbę Celno-Skarbową, na jego wniosek, w przypadku gdy postępowanie karne, o którym mowa w art. 210a ust. 1 lub art. 210b ust. 1, zostało wszczęte w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych.”;

2) po art. 226 dodaje się art. 226a w brzmieniu:

„Art. 226a. 1. Funkcjonariuszowi przyznaje się świadczenie motywacyjne po osiągnięciu powyżej:

- 1) 25 lat służby, ale nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy – w wysokości 1500 zł miesięcznie, albo
- 2) 28 lat i 6 miesięcy służby – w wysokości 2500 zł miesięcznie.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się okresy:

- 1) służby w Służbie Celno-Skarbowej;
- 2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze

Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej i Służbie Więziennej;

- 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723).

3. Decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego przełożony, o którym mowa w art. 204 ust. 1, wydaje nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez funkcjonariusza stażu służby, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2. Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego wydawana jest w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 6.

4. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego funkcjonariusz podlega opiniowaniu służbowemu na zasadach, o których mowa w art. 206, jeżeli od dnia wydania ostatniej opinii o tym funkcjonariuszu upłynęły co najmniej 3 miesiące.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przyznaje świadczenie motywacyjne Szefowi Krajowej Informacji Skarbowej i jego zastępcom oraz Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej i jego zastępcom. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się funkcjonariuszowi:

- 1) który podczas ostatniego opiniowania służbowego otrzymał

jedną z opinii służbowych, o których mowa w art. 179 ust. 1 pkt 4;

- 2) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
- 3) ukaranemu karą dyscyplinarną – do czasu jej zatarcia;
- 4) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone – przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

7. Jeżeli po przyznaniu świadczenia motywacyjnego wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 6, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie prawa do wypłaty tego świadczenia.

8. Od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego oraz od decyzji stwierdzającej ustanie prawa do wypłaty świadczenia motywacyjnego funkcjonariuszowi przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych przysługuje, w takim samym terminie, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

9. Świadczenia motywacyjnego nie wypłaca się za okres:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego,
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 229 ust. 1 pkt 1–3,
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania,
- 4) zwolnienia z zajęć służbowych, o którym mowa w art. 233 ust. 1 pkt 1–4,
- 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc – proporcjonalnie do tego okresu.

10. Świadczenie motywacyjne wypłaca się w każdym

kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o przyznaniu świadczenia motywacyjnego.

11. Świadczenie motywacyjne płatne jest z dołu do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który świadczenie motywacyjne przysługuje.

12. Prawo do wypłaty świadczenia motywacyjnego ustaje w miesiącu, w którym decyzja, o której mowa w ust. 7, stała się ostateczna lub nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego w związku ze zwolnieniem funkcjonariusza ze służby, z jego śmiercią lub zaginięciem. Świadczenia motywacyjnego za ten miesiąc nie wypłaca się.”.”;

31) w art. 7 w pkt 3:

- a) w art. 142a w ust. 2 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020) lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75)” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 162 ust. 14, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”,
- b) w art. 142b w ust. 3 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 162 ust. 14, obowiązującego

Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;

- 32) w art. 7 w pkt 22 w lit. c w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „pkt 2 otrzymuje” zastępuje się wyrazami „pkt 1 i 2 otrzymują” oraz dodaje się pkt 1 w brzmieniu:
- „1) działanie z motywacji zasługującej na szczególne potępienie albo w stanie nietrzeźwości albo po użyciu alkoholu lub innego podobnie działającego środka;”;
- 33) w art. 9:
- a) w ust. 1 wyrazy „z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji obowiązujących” zastępuje się wyrazami „zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym” oraz wyrazy „do dnia 6 listopada” zastępuje się wyrazami „przed dniem 6 listopada”,
- b) w ust. 2 wyrazy „do dnia 6 listopada” zastępuje się wyrazami „przed dniem 6 listopada” oraz wyrazy „z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej obowiązujących” zastępuje się wyrazami „zmienianej w art. 2 w brzmieniu obowiązującym”,
- c) w ust. 3 i 4 wyrazy „do dnia 6 listopada” zastępuje się wyrazami „przed dniem 6 listopada”;
- 34) w art. 25–27, w art. 29 w ust. 1 i 2, w art. 32, w art. 33, w art. 35 ust. 1–3 oraz w art. 36 wyrazy „do dnia” zastępuje się wyrazami „przed dniem”;
- 35) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:
- „Art. 38a. Dodatek za wysługę lat, o którym mowa w art. 58 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ustala się z urzędu funkcjonariuszowi Służby Więziennej pełniącemu służbę w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych funkcjonariusza,

Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

Poprawka
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

Poprawka
KSTAP,
KPCPP
poparta przez
połączone komisje

Poprawka
senatorów:
K. Kwiatkowskiego,
A. Pocięja,
W. Tyszkiewiczza
poparta przez
połączone komisje

z wyrównaniem od dnia 1 stycznia 2020 r. Ustalenie wysokości dodatku za wysługę lat oraz jego wypłata następuje w terminie do dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, nie później jednak niż w dniu ustalenia stosunku służbowego.”;

36) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. Dodatek za wysługę lat, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1, ustawy zmienianej w art. 6, ustala się z urzędu funkcjonariuszowi Służby Więziennej pełniącemu służbę w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych funkcjonariusza, w wysokości przysługującej od dnia 1 stycznia 2020 r. Ustalenie wysokości dodatku za wysługę lat oraz jego wypłata następuje w terminie do dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, nie później jednak niż w dniu ustalenia stosunku służbowego.”;

Poprawka
senatorów:
L. Czarnobaja,
J. Weisły

37) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków Szefa Krajowej Administracji Skarbowej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 642 000 tys. zł, w tym w:

- 1) 2020 r. – 29 000 tys. zł;
- 2) 2021 r. – 36 000 tys. zł;
- 3) 2022 r. – 45 000 tys. zł;
- 4) 2023 r. – 53 000 tys. zł;
- 5) 2024 r. – 60 000 tys. zł;
- 6) 2025 r. – 69 000 tys. zł;
- 7) 2026 r. – 78 000 tys. zł;
- 8) 2027 r. – 80 000 tys. zł;
- 9) 2028 r. – 91 000 tys. zł;
- 10) 2029 r. – 101 000 tys. zł.”;

Poprawka
senatorów:
B. Borusewicz,
J. Pęcherza,
K. Kwiatkowskiego,
W. Tyszkiewicz
poparta przez
połączone komisje

38) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

Poprawka sen.
J. Weisły

„Art. 44a. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków Szefa Krajowej Administracji Skarbowej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 642 000 tys. zł, w tym w:

- 1) 2020 r. – 29 000 tys. zł;
- 2) 2021 r. – 36 000 tys. zł;
- 3) 2022 r. – 45 000 tys. zł;
- 4) 2023 r. – 53 000 tys. zł;
- 5) 2024 r. – 60 000 tys. zł;
- 6) 2025 r. – 69 000 tys. zł;
- 7) 2026 r. – 78 000 tys. zł;
- 8) 2027 r. – 80 000 tys. zł;
- 9) 2028 r. – 91 000 tys. zł;
- 10) 2029 r. – 101 000 tys. zł.”.